

10, 22. 35 & c. 17, 13: ὃ ἐάν, *quodcunque*.
 Matth. 16, 19. 1 Ioh. 3, 22: ἐάν μὴ, *nisi*:
 item *sed*. Gal. 2, 16. Causa est, quia Hebr.
 particulae נְחִי-וְנִי *nisi*, quando in priori
 membro est נְחִי, significant *sed*. Vid. Gen.
 24, 38: vbi pro נְחִי-וְנִי v. 4 erat וְנִי.

ἑαυτῆς, ἡς, ἑ, & contr. αὐτῆς, ἡς, ἑ, *sui ipsius*.
 Caret enim Nominatiuo. Si iungitur verbo
 participioe personae primae vel secundae,
 notat *mei, mihi &c. tui, tibi, te &c.*: quem
 usum huius pronominis didicerunt scripto-
 res N. T. e versione Alexandrina V. T.
 Vid. Gen. 43, 21. 1 Sam. 12, 17. 19. c. 17,
 8. Sic in N. T. Rom. 8, 23 ἡμῶν αὐτοῖ ἐν ἑαυ-
 τοῖς στενάζομεν, *Nos in nobismet gemimus*. add.
 2 Cor. 1, 9. Rom. 13, 5 ὡς ἑαυτὸν, *tanquam*
te ipsum. Gal. 5, 14 ἔκ ἐσῆ ἑαυτῶν, *non estis*
vestri ipsorum. 1 Cor. 6, 19 μεθ' ἑαυτῶν, *vo-*
biscum. Ioh. 12, 8 πρὸς ἑαυτῆς, *domum suam*.
 Ioh. 19, 10 πρὸς ἑαυτὸν, *seorsim*. Luc. 18,
 11.

ἑάω, ὦ, *sino, permitto*. imperf. εἶλον, ὦν. Luc. 4,
 41 ἔκ ἑα, pro ἑας, *non sinebat*. F. ἑάσω. a. F
 εἶλασα, *sui*. a. I imperat. ἑάσον, ἄτω, *sine*. part.
 a. I ἑάσας, αὐτος, δ. Act. 23, 31.

ἑβδομήκοντα, ςί, αί, τὰ, *septuaginta*.

ἑβδομηκοντάκις, *adu. septuagies*. Matth. 18, 22:
 vbi est *saepe*.

ἑβδομος, η, ον, *septimus, a, um*. Th. ἑπτὰ, *se-*
ptem.

ἑγγίζω, *appropinquo, insto, immineo, accedo*.
 Construitur cum Dat.: item cum Accus. se-
 quente εἰς & ἐπί. imperf. ἑγγίζον, ες, ε. Fut.
 ἑγγί-